

ΛΙΝΔΕΡΗ, *Tὰ λυτὰ ἔγγραφα τῆς Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης Κοζάνης, Θεσσαλονίκη 1951,* σελ. 26, 3, στίχ. 11 καὶ σημείωσιν σελ. 27).

- 1 † Διὰ τῆς βεβαιώσεως τῶν ἰδιοχείρων ὑπογραφῶν μας, καὶ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς κατὰ νῆσον κοινῆς μας σφραγίδος, δη-
- 2 λοποιοῦμεν ἀπαξάπαντες οἱ ὑπογραφόμενοι ἴερεῖς, προεστῶτες, ἐπίτροποι, οἱ·
κοκύρηδες, καὶ ὅλος ὁ κοινὸς λαὸς οἱ κα-
- 3 τοικοῦντες τὴν νῆσον σίφνον, ὅτι ἀνεγνώσθη ἡμῖν παρὰ τοῦ σιδρ γεωργάκη γρυπάρη σεβασμίᾳ ἡμῖν ἐπιστολὴ τοῦ παν-
ιερω-
- 4 τάτου θεοπροβλήτου τε, καὶ κατὰ πάντα ἡμῖν εὐεργετικωτάτου δεσπότου ἀγίου
Κυζίκου κυρίου κυρίου Ἀγαπίου Γρυπάρη, ἥτις
- 5 διορίζεται, προστάττει, καὶ περιέχει, πᾶς πόλις τοῖς ἄλλοις καλοῖς ἀγαθοεργή-
μασι, τὰς εἰημένησεν ως φιλόπατρις τὴν
πατοΐδα.
- 6 βούλεται ἔτι προσθεῖναι, καὶ δοῦναι δάκτιλο εἰς τὸ κοινὸν σίφνον πέρτε πονγγία,
τὰ δύοια ἢ πανεργότης του διορίζει, ὡσὰν
πάγκος, τὰ διατ-
- 7 ροῦνται ἀμετακίνητα ἐπάνω εἰς τὸ κοινόν, τὸ δὲ λεγόμενον εἰς αἰῶνα αἰῶνος
μὲ διαφορον πρὸς τεσσαράκοντα γρ(όσια) τὸ
κατ' ἔτος
- 8 κάθε πονγγίον, καὶ νὰ λαμβάνῃ τὸ δεδουλευμένον τοῦτο διάφορον παρὰ τῆς
κοινότητος, ἔως οὗ ζῇ ἡ πανιερότης του. μετὰ
δὲ θάνατον
- 9 αὐτῆς, καὶ πρὸς θεὸν ἐνδημίαν, πάλιν νὰ εἶναι καὶ τότε ἀμετακίνητα, χωρὶς νὰ
ἡμπορῇ κανένας τῆς συγγενείας εἰς αὐτὰ
- 10 νὰ ἔγγιξῃ μέχρις αὐτοῦ ὀβολοῦ, ἔξω τοῦ δεδουλευμένου αὐτῶν διαφόρου, τὸ
ὅποιον θέλει νὰ λαμβάνῃ ὁ διορισθεὶς παρὰ
τῆς πανιε-
- 11 ρότητός του ναζίρης ἐκ τῆς συγγενείας του μετὰ τοῦ κατὰ καιρὸν ἀρχιερέως,
διδασκάλου τε τῆς Ἑλληνικῆς σχολῆς, καὶ
προεστώτων τῆς νῆσου
- 12 οἵτινες πέργοντες εἰς χεῖρας τὸ διάφορον τοῦτο, θέλουσιν δίδει κατ' ἔτος τὰ
ἔκατὸν γρόσια νὰ ὑπανδρεύεται μία πιωχὴ
παρθένος,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑ

- 13 τὰ πεντήκοντα νὰ κυβερνᾶται ἔνας πιωχὸς μαθητής, καὶ τὰ λοιπὰ πεντήκοντα
νὰ λαμβάνῃ, δστις τῆς συγγενείας προΐσταται
- 14 καὶ ἐπιστατεῖ εἰς τὰς χρείας τοῦ ἐπ' ὄνόματι μεγαλομάρτυρος ἀγίου γεωργίου
σεμνυρομένης ἐκκλησίας, καὶ ἐπιλεγομένης
βασάλου.
- 15 καὶ νὰ πληρώῃ ἐκ τούτων τὸν ἐφημέριον, καὶ νὰ κάμηῃ τοῦ ἐπιταφίου τῆς
ἔλεούσης τὴν κληροδοσίαν, καὶ τὸ περίσσευμα
καὶ κουσοῦρι
- 16 νὰ ἔξοδεύῃ εἰς καλλωπισμὸν τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας τοῦ μεγαλομάρτυρος γεωρ-
γίου. ταῦτα πάντα τὰ ἐν τῷ γράμματι ἀναγνόν-
17 τες, καὶ θαυμάσαντες τὸν ὑπὲρ πατρίδος ζῆλον, καὶ πρὸς ἡμᾶς ἀγάπην, πρῶ-
τον μὲν δόξαν ἀνεπέμψαμεν τῷ θεῷ, καὶ
ίκεσίαν,
- 18 κοινὴν ὑπὲρ πάντων τῶν, ἀντανακλασται εἰς ἡμᾶς ἀγαθῶν ἡ πανιερότητος του,
δεύτερον δὲ δηλοποιοῦμεν, δμολογοῦντες ὅλοι
κατ-
- 19 νῶς, ὅτι ἐλάβομεν εἰς κοινὴν χρείαν τοῦ ἐδικοῦ μας γησίου τὰ προρρηθέντα
πέντε πανγγία τῆς πανιερότητος του, ἐπὶ ὑπο-
σχεσει
- 20 νὰ πληρώνωμεν κατ' ἕτος δι' αὐτὰ διάφορον διακόσια γρόσια ὅπου διορισθῶ-
μεν παρὰ τῆς πανιερότητος του ζώσης, καὶ
μετὰ
- 21 θάνατον. ὅθεν εἰς ἔνδειξιν ὅτι ἐλάβομεν ταῦτα. καὶ ὑποσχόμεθα διακρατεῖν ἀλ-
ληλοδιαδόχως, καὶ οἴοντες αἰωνίως ὡς πάγ-
22 κον, δίδομεν οἱ ἐν τῷ νῦν καιρῷ ζῶντες, καὶ λαβόντες τοῦτο τὸ δάνειον εἰς
κοινὴν χρείαν, βεβαίαν πληροφορίαν, καὶ ἀ-
23 φευδῆ μαρτυρίαν μὲ τὰς ὑπογραφάς μας, καὶ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς κοινῆς μας
σφραγίδος, εἰς τὴν χρεωστικήν μας κοινῆν
ὅμο-
- 24 λογίαν παραδίδομεν προσφέροντες τῷ δανειστῇ καὶ εὐεργετικωτάτῳ ἡμῖν δε-
σπότῃ ἀγίῳ Κυζίκου, εἰς σημεῖον εὐχαρι-
στίας,
- 25 ἀσφαλείας τε, καὶ αἰωνίου μνήμης εἰς τοὺς μετέπειτα: — αψπδ^φ δεκεμβρίου β^ᾳ,
ἐν σίφνῳ
- 2^ᾳ X. 26 ὁ οἰκονόμος μπάος 4^ῃ X. 28 γεώργιος γρυπάρη

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

3 ^η Χ. 27	δ πρωτόπαπας σίφρου	5 ^η Χ. 29	ἀντώνιος γρυπάρη
	βερνίκος		
		6 ^η Χ. 30	ζαφείρης μάτζας
		7 ^η Χ. 31	κωνσταντίνος μάτζας
		8 ^η Χ. 32	νικόλας νιεπάστας
			14 ^η Χ. 38 γεώργης
			ντολφῆς
		9 ^η Χ. 33	ἰωάννης μπάος
		10 ^η Χ. 34	κωνσταντίνος μπάος
		11 ^η Χ. 35	ἀντώνιος νιοτάρης
		12 ^η Χ. 36	γεώργιος διπάστης
			1 ^η Χ. 39 κωνστα-
			ντίνος
			παλαιὸς
		13 ^η Χ. 37	βιτάρης μάτζας
			40 γραφεὺς
			καὶ
			μάρτις

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
Χάρτης δίφυλλος

1788 Φεβρουαρίου 2^η
Κωνσταντινούπολις

Ο Γιώργης Παρασκευᾶς βεβαιοῖ ὅτι ἐκ τῶν διέτο διμολογιῶν ποσοῦ δύο χιλιάδων γροσίων, ἀτινα ὥφειλεν δ Ῥατζῆ Μανώλης Καζούλης πρὸς τὸν Ἀγιον Κυζίκου καὶ αἴτινες ἡσαν ἐπ' ὀνόματι Γρυπάρη καὶ Μπάου, καὶ ἐκ τῶν ὅποίων τὰ μὲν χίλια γρόσια κατέβαλεν εἰς Ρόδον εἰς τὸν Ἀγιον Ρόδον, διὰ τὰ ἄλλα δὲ χίλια ἔξεδωκε συναλλαγματικὴν εἰς ὄνομα τοῦ ἄρχοντος δραγονυμάνου κὺρῳ Στεφανάκη καὶ τὰ ἐπλήρωσεν δ ὑπογράφων εἰς τὴν πανιερότητά του ἐνταῦθα (δηλ. εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν) διὰ χειρὸς τοῦ κύρῳ Ἀνθίμου, ὁφείλονται οἱ τόκοι τῆς μιᾶς μὲν διμολογίας ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου 1787 μέχρι τῆς 27 Ιανουαρίου 1788, τῆς ἀλλης δὲ ἀπὸ 1 Οκτωβρίου 1787 μέχρι τῆς 23 Σεπτεμβρίου 1788. Ἐπειδὴ δὲ ἡδη δ Ῥατζῆ Μανώλης τοῦ ἔγραψε νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν διμολογιῶν του, δίδει τὸ παρὸν εἰς ἀπόδειξιν, ἵνα συνεννοηθῇ δ Ἀγάπιος μὲ τὸν κύρῳ Χατζῆ Μανώλην.

Ἐξαιρέσει τοῦ μητροπολίτου Κυζίκου Ἀγαπίου, πάντα τὰ ἄλλα ἐν τῷ παρόντι ἀναφερόμενα πρόσωπα μοὶ εἶναι ἄγνωστα. Ἐν στύχ. 3 γίνεται λόγος περὶ τοῦ Ἀγίου Ρόδου, χωρὶς ὅμως ν' ἀναφέρεται τὸ ὄνομά του. Κατὰ τὸν Π. ΖΕΡΛΕΝΤΗΝ, Ἰστορικαὶ ἔρευναι περὶ τὰς Ἐκκλησίας τῶν νήσων τῆς ἀγατολικῆς Μεσογείου θαλάσσης, 2, Ἐρμούπολις 1922, σελ. 268, κατὰ τὸ ἔτος τῆς συντάξεως τοῦ ἔγγραφου μας καθὼς καὶ κατὰ τὸ προηγηθὲν

